

Nr 179

Av herr **Löfroth**, om ändrade grunder beträffande beskattning av rörelse som bedrivs i flera kommuner.

I kommunallagen § 58, sista stycket, stadgas, att inkomst av rörelse av annat slag än tidigare i denna § nämnda skall uppdelas mellan de kommuner, där rörelsen bedrivits, på så sätt att 5 procent eller, där omständigheterna därtill föranleder, högre procent tages till beskattning i kommun, där huvudkontor funnits, samt i övrigt i de kommuner, där fast driftställe begagnats, efter vissa förhållanden, som kan tjäna till grund för bedömningen.

De 5 procent, som förbehålles huvudkontorskommunen, är att anse som en minimisiffra, som kan överskridas och i praxis ofta överskrides.

I samma lag, § 61, stadgas vidare, att som fast driftställe skall anses bland annat plats, där kontor anordnats.

Bestämmelserna i dessa paragrafer har lett till att rörelsevinsten i många fall har fördelats så, att en icke ringa del därav förts till kommun, där företaget har huvudkontor eller annat kontor till förfång för de kommuner där den verkliga tillverkningen eller produktionen sker. Detta kan icke anses tillfredsställande ur dessa kommuners synpunkt, varför en ändring av bestämmelserna bör vidtagas.

Det finns ingen som helst anledning att föra en del av vinsten till kommun, där intet produktivt arbete för företaget utföres. Enbart den omständigheten, att huvudkontor finns på en viss plats, bör ej föranleda till att just den kommunen får rätt att beskatta en del av vinsten. Bestämmelserna i § 58 att 5 procent eller eventuellt mera skall föras till kommun, där huvudkontor finnes, bör därför utgå samt § 61 ändras så, att kontor ej räknas som fast driftställe.

Jag får därför hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag i enlighet med vad som ovan anförts.

Stockholm den 26 januari 1955

John G. Löfroth